

Erevent

Gant Marianna Donnart ha Moran Dipode

Tan. Ur meurvor entanet. Setu ar pezh a oa dirazañ. Gant an tommder spontus hag ar flammennoù spouronus e veze kuzhet kement tra.

Moged, latar, brummenn, diroget a-wechoù gant skeudoù teñval, ha flammoù nevez.

Noz a oa anezhi. Ken sklaer hag an deiz e oa koulskoude trowardroioù ar gêr entanet.

War al leur e oa-eñ gourvezet, o krenañ. Un huchadenn a glevas en un ti nepell dioutañ. Tan 'oa peget eno. Spi ebet ken evit ar re a oa e-barzh.

A-daol-trumm e tregernas ur yudadenn skrijus en oabl du. Sevel e benn a reas neuze. Ne oa netra. Netra ken. Aet e oant kuit. Ne chome nemet huchadennoù an dud ha strakadennoù an tan.

Aet e oant kuit.

Ne veze ket klevet ken an askilli lâr du bras o fiñval. Ne veze ket klevet o anal don ken.

Aet e oa an erevent kuit.

Taget o doa da serr-norz. Daouzek loen, daouzek euzhvil, daouzek aerouant du a oa deuet da lazhañ ha da zistruj. N'o doa lezet tamm amzer ebet da zen da guzhat pe da vont kuit, na da glask, en aner, en em zifenn kennebeut. An nebeud hudourien a oa chomet war al lec'h o doa graet o seizh gwellañ evit daleañ an dagadenn, o sevel mogerioù hud da zifenn ar gêr... En aner ur wech ouzhpenn. Tremenet e oa an erevent ken aes ha tra, ha distrujet o doa an holl draoù a c'hellent devañ.

Hanter vouget gant ar moged e simplas-eñ. Ne welas ket an nebeud gwarded deuet d'e gerc'hat hag an nebeud tud vev a chome. Ne santas ket pa voe lakaet war gein ur marc'h pennfollet gant an tanioù gwall, ha kaset war an torginier nepell, er goudor rak an tan.

Un nebeud eurvezhioù diwezhatoc'h e tivunas. Astennet e oa bet war ur gweleig plouz, dindan ar stered dammguzhet gant ar moged o sevel eus ar gêr.

Gloazet grevus e oa, devet pep lodenn eus e gorf. Ne oa mui eus e varv nemet ludu, ha lin a zivere eus e zremm hag e zaoulagad dall. Krenañ a rae e zaouarn kozh.

« Pelec'h 'mañ ar spi ? »

War e zalaroù e oa, gouzout a rae mat. Goulenn a reas neuze, gant ur vouezh raouliet, ma vefe kaset ur gemennadenn d'ar gerbenn, Arkos, evit ma vefe kaset hudourien all war an talbenn. Pep hini a vefe asantet... Studierien war an hudouriezh eus e skol, sorserien gozh war o leve, treitourien Urzh ar Gouloù, Elfed an noz hag o varregezhioù war an natur... An holl... Ne chome ket kalz anezho, met un den, ur spered hud hepken a c'helle bezañ trawalc'h da cheñch red ar brezel...

« Da dro eo, Saki », a soñjas. « Diskouez din 'ta petra out gouest da ober... Fiziañs am eus ennout... Diskouez din n'on ket faziet... Bez soñj eus ar pezh am eus desket dit... An hudouriezh kuzh... »

Nebeut goude ma vefe aet ar gemennadenn kuit e varvas an hudour kozh. Ar galloud hud a oa ennañ a guitaas e gorf marv en ur bann gouloù a doullas ar c'houmoul du.

Un den ouzhpenn, un hudour ouzhpenn a oa bet lazhet gant an erevent. War wanaat ez ae an difennerien tamm-ha-tamm, pa greske dizehan an niver ag erevent. Ar glazarded-tan a zeve ar spi a oa gant an dud hag an Elfed. Ne oant ken kreñv a-walc'h... Gorrekaat a raent anezho, setu holl. Ar spi az ae kuit...

1

O soñjal e oa an hudourez yaouank c'hoazh. Bepred e soñje er memes traoù. Bewech ma serre he daoulagad glas-flamm e wele an tan. Poan he doa o kousket abaoe m'he doa resevet kemennadenn he mestr-hudour. E welet a rae o vervel e-kreiz an tan.

A-drugarez d'ar gemennadenn he doa gwelet pep darvoudenn, rak sorset e oa bet gant he mestr. P'he doa lennet an nebeud gêrioù skrivet e oa deuet pep tra da vezañ du tro-dro dezhi. Ha gwelet he doa. An tan, al ludu, ar marv. Bevet he doa en-dro pep mare eus fin buhez an hudour.

Setu ar pezh a oa diaes dezhi. Evel un tad e oa ar mestr-sorser eviti, ha dibosubl e seblante dezhi e c'hallfe-eñ mervel, pe kaout aon zoken. Ken sonn hag ur roc'h e oa chomet bepred. Met bevet he doa e aon, e boan, hag aon he doa hi ivez bremañ. Aon rak mont du-hont, aon rak kuitaat ar gêr vras, mogerioù sur ar skol hudouriezh hag he nebeud mignonned ken karet...

Met ne veze ket roet an dibab dezhi. Roet 'oa bet un emgav d'an holl re a c'helle dont e kamp brezel Abassam, a-benn teir sizhun... Ha goulennet e oa er gemennadenn e kavfe tud da vont ganti. Un nebeud gwarded d'an nebeutañ. Dañjerus e oa ar veaj war a seblante.

« Dreist... », a lavaras dousik ar plac'h yaouank. Ne blije ket kalz dezhiñ bezañ gant tud dianav... Gwelloc'h e oa dezhi chom en he unan, o hunvreal... « Ma, ne c'hell ket bezañ ken spontus-se... », a huanadas en ur dremen he bizied en he blev gell-kistin. Tennañ a reas an nebeud delioù a oa kouezhet war he sae ruz-mouk. Ret e oa dezhi bezañ kempenn a-walc'h evit mont da welet an ao. Gwiladan, kabiten ar warded, ha klask e gendrec'hiñ da leuskel un nebeud gwarded da zont ganti... rak poent bras e oa mont kuit.

« Nann, n'eus ket tu. Ne chom ket trawalc'h a soudarded ganin evit kas lod da vervel, pell alese... Digarez, Saki. Karout a raen kalz ho mestr me ivez, ha c'hoant am bije bet da sikour ganeoc'h... Met ret eo din kemer divizoù evit mad ar bobl... Digarez. »

Ar c'habiten kozh a huanadas met ne zistroas ket war e c'her. Saki, mouzhet un tamm, ha dipitet bras, az eas kuit. Penaos e gendrec'hiñ ? Flouret he doa ar soñj da'e zeviñ gant un tan hud bennak, met ne oa ket sur e vefe efedus-tre. Penaos displegañ dezhañ koulskoude ne servije da netra chom kuzh er gêrbenn o c'hortoz an dañjer... Pa vefe erruet an erevent betek amañ e vefe re ziwezhat dija... Na bir na kleze na harzfe anezhe...

Kollet en he soñjoù e kerzhe Saki e trepasoù didud, he selloù paret war al leur. Ne verzas neuze ar marc'heg a oa dirazi nemet ur wech m'en doa tregernet – sbonk ! – he fenn ouzh an houarnwisk e-pad un nebeud eilennoù. Kouezhañ a reas, badaouet un tamm.

« Mont a ra ? N'eus ket re a boan ? »

Damzigeriñ a reas Saki he daoulagad ha sellet a reas outañ. En desped da vrasañ niver ar varc'heien bezañ kozh, lart ha troc'het e pep lec'h e oa ar paotr yaouank-mañ moutik tout ! Keit ha ma sikoure anezhi da adsevel, he sellas spisoc'h outañ. Blev alaouret hir ha fin a gouezhe war e zremm treset brav hag e zaoulagad gwer don.

Ur mousc'hoarzh fier un tammig en em ledas war penn ar paotr. Rusaat a reas Saki, anat dezhi he doa sellet outañ gant re a zedenn...

« Heee... Ya, mont a ra, trugarez... Digarez. », a lavaras-hi.

« N'eus drouk ebet... Met piv oc'h-c'hwi, Dimezell ? »

Tres ur merc'hetaer daonet a oa gantañ. War-lerc'h ur pennadig e respontas :

« Saki, Aotrou marc'heg. »

C'hoarzhin a reas egile 'leizh e gof, keit ha ma soñje Saki e oa sot-nay ar pezh oa o paouez lavaret...

« Aotrou marc'heg ! Forzh petra ! Chañsoù zo zoken e vefec'h kosoc'h egedon ! »

Mousc'hoarzhin a reas Saki.

« Petra eo da anv, neuze ? »

« Aaka, evit ho servij, Dimezell ! Petra 'maoc'h oc'h ober e korn dañjersañ ar c'hastell ? »

»

Izelaat a reas e vouezh :

« Kalz a baotred gant mennozhioù plaset fall zo dre amañ... Diwall a zlefec'h ober... Ho kwareziñ a c'hallan, mar fell deoc'h... »

« Eee... Nann, trugarez, o vont kuit e oan. Digarez ur wech c'hoaz evit bremaik. Skuizh ha kollet em soñjoù e oan. Ken ur wech all ! »

Hastañ a reas Saki da vont kuit. Ne felle ket dezhi bezañ heuliet a-hed an devezh gant ur paotr evel hemañ...

Tremen a reas peurrest an devezh o kimiadiñ diouzh he mignoned. He-unan ez afe neuze war-du an norzh, pa ne oa ket da zibab.

En em c'houlenn a rae eus petra he defe ezhomm du-hont, ouzhpenn he c'halloudoù...

Furchal a reas en he zraoù ha dibab kas ganti un nebeud levrioù hudouriezh, ha div vazh hud, e ken kaz ma torrfe unan... Dilhad lêr a gemeras ivez. Leuniañ a reas buan he sac'h, hag evit bezañ prest da vont kuit kerkent ma savfe an heol e kasas diouzhtu he zraoù d'ar marchosi. Eno e tibabas mont gant jav he breur, ur gazeg c'hris anvet Koumoul. Flourañ a reas al loen ha da gousket ez eas.

Pa erruas tarzh an deiz e oa Saki er marchosi abaoe ur pennad dija. Kousket avat n'he doa ket gallet ober. Re zinervet e oa gant marv he mestr karet hag an aon he doa rak an troioù ha distroioù a c'hellfe c'hoarvezout ganti.

Lakaat a reas an dibr war ar gazeg, hag he frientiñ a reas. Ar gazeg a oa dous, ha boas ma oa an tamm anezhi da jestroù gwevn Saki ne fiñvas ket keit ha ma ne voe ket echu he stal gant an dimezell.

Prest e oa pep tra. Ne vanke d'ar sorserez yaouank nemet ar c'hoant da vont-kuit. Un dro hud pe ziv a reas da wareziñ ar gazeg rak ar boan hag ar yenijenn, ha pignat warni a reas. War-raok !

Ne oa ket erru da zorioù bras ar gêr ma voe harzet gant gwarded.

« Urzh hon eus d'ho terc'hel amañ, Dimezell Saki », a lavaras unan, mezhek an tamm anezhañ.

« Ha perak 'ta ? » emezi, fachet ez afe un dra bennak a-dreuz a-boan kroget he beaj ganti.

« Me an hini eo am eus goulennet kement-mañ » eme ur vouezh c'hwek ha dous e korn ar straed.

Dont a reas ar marc'heg yaouank war wel, pintet war ur marc'h ken du hag an noz.

« Aaka ? Met petra 'maout oc'h ober amañ, ha petra eo an istor-mañ ? »

« Netra », emezañ gant ur mousc'hoarzh hoalus, « dont a ran ganit setu ne felle ket din c'hwitañ war da zilec'h, tra ken »

« Penaos 'ta, "dont ganin" ? » eme an hudourez, souezhet an tamm anezhi, « Lavaret en deus ar c'habiten Gwiladan ne oa den da zont ganin ! »

« Ya, ya, gouzout a ran, met komzet em eus gantañ ha kendrec'het em eus anezhañ, neuze e c'hellan dont ! »

« Da wareziñ ac'hanon rak ar verc'hetaerien daonet ? », emezi gant ur sell goapaus hag ur mousc'hoarzh bras.

« Eeee... Ya... » a respontas Aaka, ruz-tan an tamm anezhañ.

Zoken m'he doa graet goap outañ (ha gant ar mousc'hoarzhoù ledan a oa bet gant ar warded e voe sur ne oa ket faziet war he soñj diwar-benn ar penn moutik-se !) e oa laouen ha disammet an hudourez. Ne vefe ket en he unan.

Div sizhunvezh marc'hegañ a oa alese da Starnhbrad, ar gêr taget. O tont er-maez eus ar gerbenn, kastell-kreñv meur Arkos, ez ejont tre e koadeg vras Ellasaë. Daoust dezhi bezañ ledet war levioù ha levioù ne oa ket ar goadeg teñval ha du, er c'hontrol. Eno e veze gouloù bepred, ha dre an delioù e teue ar bed da vezañ gwer tro-dro d'ar veajourien.

Mont a raent war-raok, aes, ha goude un hanter devezh e voe ken pell Arkos ma ne weled ket beg an uhelañ tour anezhi zoken. Tra ma 'z aent gant o hent e komzent a bep seurt traoù. Kalz e komze Aaka, met komz brav, komz fraezh, hag ur vouezh dous a oa gantañ. Plijout a rae kalz da Saki e glevout o kontañ troioù-kaer bet c'hoarvezet gantañ a seblante dont eus penn pellañ ijin ar paotr yaouank. Ne rae forzh ma oa gwir pe get e gwirionez, dudius e oa, ha trawalc'h e oa kement-se a galz.

Hi ne lavare netra, selaou a blije dezhi, selaou, kompren ha soñjal, setu ar pezh a blije dezhi dreist pep tra, ha setu perak ha penaos e oa deuet da vezañ un hudourez ken ampart.

War-raok ez ejont e-giz-se e-pad ur sizhunvezh, o kousket e pep a deltenn war vord an hent da noz hag o vont hep hastañ met hep mont re c'houstad kennebeut e-pad an deiz. Iskisat tra, bemnoz e veze kollet e deltenn gant Aaka, hag adkavet anezhi pa nac'he Saki e kouskfent en hevelep hini...

Heol bras a oa anezhi, glas e oa an oabl, digoumoul pe dost. Abaoe tarzh an deiz e oant o vale pa grogas an delioù da grenañ.

« Sell 'ta, eme Aaka, avel ? Me 'soñje-din hon defe un amzer ken brav ha dec'h, hiziv. »

« Iskis eo, war a seblant n'eus koumoulenn ebet ha pounner e oa an aer n'eus ket pell zo c'hoazh... »

« Ma, te a wel gwalleurioù e pep-lec'h ! Petra a c'hellfe c'hoarvezout ganit gant gwellañ marc'heg ar rouantelezh ouzh da servij ? »

Ur mousc'hoarzhig a voe gant Saki.

« Ya, gwir eo, re ankeniet on, sur ha n'eo ket marteze ! »

Trouz ebet na oa er goadeg war-bouez an delioù o krenañ en avel. Hag a-daol-trumm e voe klevet evel liñselioù divent stlaket en aer, ha kreñvaat a reas an avel.

« Ne vefe ket... », a grogas Saki, ankeniet. Ur yudadenn skiltr a respontas dezhi. Dont a reas eskell lêr bras an aerouant divent war wel. Unan kozh e oa, unan eus ar re c'halloudusañ hag eus ar re washañ marteze. Skant du-pod a c'holoe e gorf a-bezh. Askedoù arc'hant a rede warno a-wechoù. E-penn e bavioù e oa skilfoù a-vent gant Saki. Met e benn an hini eo a oa ar spontusañ. Hobregonet e oa e pep lec'h, ha kerniel en doa e-leizh, ur re vras a-dreñv ha lod bihanoc'h dirakoc'h.

Divent ha diniver e oa e zent, divogediñ a re e fronelloù hag e javedoù. Ruz-tan e oa e zaoulagad, an droug enno.

« C'hem, gwellañ marc'heg ar rouantelezh, 'pefe ket c'hoant da gavout un diskoulm aze, bremañ, diouzhtu ? » eme Saki, spontet.

Abaoe lizher he mestr he doa aon rak ar wech kentañ ma welfe un aerouant, ha setu-eñ dirazi, d'ur mare dic'hortoz penn-da-benn.

Divaskell lêr du divent an aerouant a gendalc'he da stlakañ en aer, ha da gas avel war ar goadeg.

Ne 'z ae ket kuit, o c'hedal e oa war a seblante. Klask a rae un dra bennak.

Aaka ne fiñve ket mui. Gwenn-kann e oa deuet da vezañ.

« Eeee... Saki, 'peus tro-hud ebet evit traoù a seurt-se ? »

Ur sell dispi e voe ar respont nemetañ a resevas.

Paouez a reas an aerouant da fiñval e benn, ha parañ a reas e selloù etre ar gwez. War Saki. E bikol beg a zigoras neuze, o lakaat un huchadenn da dregerniñ. Ha tan a dufas !

Kregiñ a reas Saki hag Aaka da dec'hout kuit, ar c'hezeg ken spontet hag int. An euzhvil a oa war o lec'h, ha kenderc'hel a rae da dufañ tan. O klask en he eñvor e oa Saki. « Un dra bennak enep an tan, buan ! » Heuliet he doa aketus kentelioù Klivarae, ur c'helenner brudet, a oa an tan e zavez arbennik, met ne gave netra. Gouzout a rae lakaat tan da zont, kas bouloù entanet a c'helle ivez, met n'he doa netra *enep* an tan. Tommoc'h-tommañ e teue ar bed tro-dro dezho, tra ma tostae an tan dezho.

Un nebeud gerioù a zistagas Saki, da sioulaat ar c'hezeg. Ur gudenn nebeutoc'h e vefe, n'o defe ket da glask kas o loened a-dreuz koad, o-unan e kavfe ar re-se o hent.

Aaka n'helle ober netra. Ur marc'heg gouest ha kalonek e oa, met a-enep un aerouant n'heller ket ober kalz tra forzh penaos, estreget pa vezer sorser, ha c'hoazh ! Hobregon an erevent a oa re galet evit ar biroù, ha ne oa lec'h ebet etre ar skant evit plantañ tra pe dra. Gwellañ klezeioù ar rouantelezh zoken ne zeufent ket a-benn da doullañ ar skant-se.

Ne oa nemet un tu da glask chom bev : redek, ha buan. Echu e oa mare ar piltrot evit ar c'hezeg !

Ne selle ket Saki kalz dirazi, kollet en he eñvor o klask un diskoulm bennak pe penn kentañ un doare bennak d'en em dennañ eus aze. Pa savas he fenn ur pennadig e tremenas ur skeud gwenn ha gwer teñval dirazi. Souezhet-bras e voe, hag un huchadennig a laoskas.

Unan bras-spontus a respontas. Met ar wech-mañ e hucho an aerouant en abeg d'un dra bennak all estreget e gounnar. Poan en doa. Ne dufe mui tan.

Ur bir ac'hantaet a oa plantet en e lagad kleiz.

« Al lagad ! » a soñjas Sak neuze, « Al lec'h nemetañ dihobregon ! »

« Dre amañ ! », a huchas ur vouezh kreñv war he zu kleiz. D'ar c'haloup ez ejont neuze e-keit ma kendalc'he an aerouant da yudal. Ar glazard meur a dufas tan c'hoazh, muioc'h eget a-raok zoken, ken kounnaret e oa gant ar boan. Met re ziaes e oa dezhañ chom da nijal ha da dufañ e dan gant ar bir-se plantet ennañ. Stlakañ kreñvoc'h a reas e zivaskell en aer domm, ha kuit ez eas.

Pa voe aet diwar wel e hastas an hudourez hag ar marc'heg. En ur frankizenn e oan. Lammat diwar o c'hezeg a rejont neuze. Brevet e oa Saki ha poan-revr he doa en abeg d'ar c'haloupadenn re drumm. Aaka, eñ, az ae mat war a seblante, un tammig devet e vlev ha du e zivjod un tammig, ha paboriñ a rae nebeutoc'h a-dra-sur.

« Ur bir e oa, ne'm eus ket hunvreet ? » a c'houlennas ar marc'heg.

« Ya, se am eus gwelet ivez... Met piv en defe galet ober un tenn ken resis ? »

« Diwar ar pezh a gonter e c'hellfe un Elf ober kemend-all... Met pell zo n'eus Elf ebet ken er rouantelezh... Neuze n'ouzon ket re vat... »

Ne oa distroet loen ebet d'ar goadeg c'hoazh, ha ken didrouz e oa ma vefe bet klevet an disterañ kelienenn o nijal.

A-daol-trumm e voe ur fiñv dirazo, un trouzig en delioù hag e lammas unan bennak daveto diwar an tu dehou. Trawalc'h a spont he doa bet Saki evit he buhez a-bezh gant an aerouant, met ur youc'hadennig a lezas a-raok sevel ur voger-hud d'he difenn.

Ne fiñve mui ar boud en doa lammet. Bras e oa, un daou vetrad hanter d'an nebeutañ. Glas-mouk e oa e groc'hen, gwisket gant dilhad gwer teñval kinklet a viliadoù a zelioù bihan treset pe livet, pe c'hoazh gwriet a seiz alaouret. Daoust d'an dilhad bezañ simpl e oant ivez kaer-dreist. Gwenn-kann e oa blev an den yaouank. Ne oa tres ebet a gozhni war e zremm. Selloù laouen ha plijus en doa, ur fri eeun, ur barvig ken gwenn ha peurrest e vlev war draoñ e chink. Met tra ken gant e zivskouarn begeh e ouied e oa un Elf, a-dra-sur !

« Nöss eo ma anv », emezañ, « digarezit ac'hanon ma 'm eus graet aon deoc'h, Dimezell, met daoust d'an aerouant bezañ bet o tagañ ac'hanoc'h n'ouzen ket a beseurt tu e oac'h. Dilhad ag ar rouantelezh a zo ganeoc'h-c'hwi, setu n'eus fazi ebet da ober, Hudourez oc'h sur a-walc'h ? ».

Marzhus e oa e vouezh, lavaret e vije bet laboused o kanañ, met boud ha strobinnellus e oa koulskoude.

« Eeee... ya, hudourez on. C'hwi 'n 'ni eo en deus tennet ar bir ? »

Dres pa c'houlennas an dra-se e verzas war gein Nöss ur mell pikol gwareg hag ur bochad biroù arc'hant. Bleup en em gavas-hi neuze.

« Ya, me an hini eo, Dimezell. Un tenn brav a-walc'h, met ket kement ha c'hwi atav. » Ur mousc'hoarzh dous en doa, ha gant Saki e voe unan brasoc'h c'hoazh. Ne blije ket se da Aaka tamm ebet. Kavout a rae e oa an Elf ur beulke merc'hetaer ha setu holl !

Deskiñ a reas Nöss dezhe e oa eñ ivez o vont war-du Starnhbrad, da adkavout e dad, kabiten e arme Elfed-noz. Kinnig a reas neuze beajiñ ganto, ar pezh a asantas Saki, evel-just.

C'hwec'h devezh marc'hegañ a oa c'hoazh kent tizhout ar gêr en arvar. Beajiñ 'rae Nöss war gein ul loupard gwen ha du ken bras ha kezeg an daou all.

Nec'het gant bezañs un aerouant ken pell eus an talbenn o doa marc'hekaet buanoc'h eget a-raok. Piv 'ouie e peseurt stad e vefe kavet ar gêr ma c'helle pourmen an erevent betek amañ ?

A-feur ma tostaent da Starnhbrad e teue an oabl da vezañ teñvaloc'h. Koumoul du, moged marteze, a guzhe an heol. Ar vro 'oa devet, marv. Ne chome nemet un nebeud gwez, o brankoù du evel daouarn o klask tizhout ar c'houmoul, hag un nebeud tier distrujet, evel peñseoù en ur morad ludu.

Abae pegoulz 'oa kroget ar brezel-se ? Den n'en doa soñj ervat. A bep tu e oa nerzhioù galloudus oc'h en em gannañ, ha siwazh e teue an erevent war greñvaat.

Starnhbrad. O kouezhañ 'oa an noz pa erruas Saki, Aaka ha Nöss betek enno. Ne oa aerouant ebet war wel, met moged a save eus Su ar gêr. War-du kamp arme an Elfed e kasas Nöss anezhe.

War un dorgenn e Reter ar gêr e oa ar c'hamp. Eno 'oa ur mil Elf bennak, an darn vrasañ anezhe gloazet... Pegeit c'hoazh e c'hellfent padout ?

Tad Nöss, Selvar, a zegemeras anezhe gant levez, dipitet bras memestra ne vefe deuet nemet tri den d'o skoazellañ. Diverrañ a reas dezhe an darvoudoù diwezhañ : an erevent o doa taget ar mintin-mañ, evit peurechuiñ distruj an tiez, ha dreist-holl ar parkeier hag ar milinoù, da virout ouzh o enebourien da gaout boued. Gant sikour ar waregerien den o doa gloazet un aerouant kozh. Treuzet a vil bir e oa bet e askell zehou, hag anat e oa ne oa ket bet gouest da vont pell.

« N'ouzon doare peseurt barregezhioù zo ganeoc'h », a lavaras Selvar da Saki hag Aaka, « met e-soñj e oan da c'houlenn digant Nöss, a zo ur chaseour ampart, mont war roudoù an euzhvil. Kinnig a ran deoc'h neuze mont gantañ. Diskouezet deomp petra oc'h gouest da ober. »

Asantiñ a reas an hudourez hag ar marc'heg. Kavout un aerouant marv pe e lazhañ a oa an dra wellañ a c'hallent ober...

« Aon 'peus ? » a c'houlennas Aaka da Saki.

« Un tammig... Met petra zo da goll forzh penaos ? Bremañ pe ziwezhatoc'h e varvimp... Koulz ha mervel, servijomp d'un dra bennak... »

Mousc'hoarzhin a reas ar plac'h yaouank pa sellas ouzh an nebeud stered a veze gwelet a-dreuz ar rideozioù moged. Azezet e oa gant Aaka dirak he zeltenn.

« Gwir eo n'eus ket kalz tud a zo deuet, memestra... N'ouzon ket re vat ha re aon o deus da fiñval o revr pe deuet int ha marv dija... » a lavaras Aaka.

« Perak out deuet, te ? » a eilgerias-hi.

« N'ouzon ket re vat... ha te ? »

Sot e vefe en em santet o lavaret e oa evit liv brav he daoulagad e oa deuet da glask ar marv amañ.

« Evit seveniñ bolontez diwezhañ va mestr... Hag ivez marteze... Evit gwelet petra on gouest da ober... 'Peus ket c'hoant da zont da vezañ un haroz brezel? »

« Droch e kavan ar brezel-mañ... Gwelloc'h eo d'ur marc'heg difenn un dimezell rak forbanned eget tagañ un armead erevent ! Met ya, perak pas ? Brav 'vefe din dont da vezañ brudet... »

Mousc'hoarzhin drant a reas Saki. Sevel a reas neuze ha reiñ un taol dorn war skoaz ar marc'heg.

«Noz vat dit, Difenner dimezelled. »

Pa darzhas an deiz e voe dihunet Saki gant mouezh Nöss.

« Poent 'vefe mont, Dimezell Saki ! »

« Emaon o tont diouzhtu ! »

Un nebeud eilennoù war-lerc'h e tifoupas eus he zeltenn, gwisket ha prest da vont. Pignat a reas war gein he marc'h ha mont da heul an daou baotr a oa o pellaat dija, didrouz.

Kerzhet a rejont da-gaout ar menezioù uhel a zidroc'he an oabl glas evel un dantelez teñval. Pa oa deuet ar grapenn da vezañ re serzh o doa laosket an daou varc'h stag ouzh ur maen. Loupard erc'h Nöss a oa ampart da vale war reier. Dirak an tri c'hamalad e oa, evel evit o gwareziñ rak dañjerioù kuzh.

Skuizh e kroge Saki da vezañ. Kinnig a reas Nöss dezhi mont war e loupard. Pintet aze e wele-hi mat-tre an trowardroioù.

A-hed ar aridennad meneziek ez aent bremañ. A-greiz-holl ez estlammas Saki :

« Du-hont ! »

Ur roc'h du a save dirazo. Hag e goudor ar maen e oa astennet ur mell aerouant ruz teñval. E askell dehou a oa toullet a gantadoù a viroù. Astennet e oa war ur bern brankoù, a zlee bezañ un neizh. Digeriñ a reas e zaoulagad orañjez pa glevas skrijadenn Saki. Sevel a reas dousik e benn.

« Petra 'zeuit da glask amañ ? » a darzhas ur vouezh e speredoù an tri all.

Sellet a rejont an eil ouzh egile. Petra respont ma n'eo ket ar wirionez ?

« Deuet omp da lakaat fin d'ho puhez » a lavaras Aaka en ur dennañ e gleze eus e c'houriz.

An aerouant da reas un trouz iskis, ur c'hoarzhadenn, marteze.

« Zoken em stad en ho lazhfen ho-tri »

Serriñ a reas Saki he daoulagad, ha kemer he bazh hud. Lavaret a reas un nebeud gerioù, hag ur bann gouloù en em dresas diouti davet an aerouant.

« Petra 'glaskez ober, sodez ? » a dufas an aerouant.

E gwirionez e klaske mont e-barzh spered al loen. An daoulagad serret, un avel hud o troidellañ tro-dro dezhi, ne oa ket aze ken. Nöss a dostaas dezhi, ankeniet un tamm.

« Petra 'peus graet dezhi, euzhvil ? »

Ne respontas ket an aerouant. Santout a rae ur wagennad tommder oc'h ober he hent a-dreuz e skant, a-dreuz e spered. Santout a rae nerzh difin ar plac'h yaouank o kemer galloud war e soñjoù. Santout a rae anezhi o furchal en e eñvorennoù, en e sekredoù, en e hunvreoù kuzh...

« Ar vi ! » a estlammas Saki, o tihuniñ a-greiz-holl.

« Peseurt vi ? » eme Noss.

An aerouant, ur vamm, he doa ur vi dindani.

« Ne laeri ket va bugel diganin, hudourez ! »

« Petra 'ri, aerouantez ? Gouzout a rez koulz ha me emhout o vont da vervel hep dale. Ha c'hoant 'peus e varvfe da vugel ganit ? Ro dezhañ ur chañs da nijal un deiz bennak ! »

« N'eo ket etre da zaouarn e tesko bezañ un aerouant ! N'em eus ket gallet mirout ouzhit ag anvezout ac'hanon, me ha ma eñvorennoù, met mirout a rin ouzhit kemer ma bugel ! »

Sebezet e voe Aaka gant ar sell madelezhuz a daolas Saki d'an aerouantez fuloret. Gant ur vouezh dous e lavaras :

« Lennet em eus sklaer ez soñjoù, Malvira, mamm roue kriz an erevent... Lennet em eus evel en ul levr trist e oas skuizh gant ar brezel difin-mañ... Ro dimp da vuhez ha da vab... Gant e skoazell e vo tu marteze da adlakaat ar peoc'h etrezomp, tud hag erevent... »

Serriñ he daoulagad a reas an aerouantez. Goude ur pennadig e tasonas he mouezh e spered Saki.

« Te eo deskardez an hudour kozh ? Komzet en deus Kilmano diwar da benn... Lavaret 'n eus ne oas ket dañjerus, ne oas ket galloudus... Profit eus an diouer a evezh-mañ evit tec'hout gant ar vi... Fiziañs am eus ennout, ha spi 'm eus ne fazian ket... Kit kuit, bremañ. Lezit-me da vont kuit er bed all em unan... »

Saki a dostaas d'an aerouantez hag kemer a reas ar vi du etre he divrec'h.

« Deomp kuit » a lavaras d'an daou all.

Chom a rejont a-sav a-raok ar c'hamp.

« Petra emhout e-soñj da ober gant ar vi-se, Saki ? » a c'houlennas Aaka. « E-soñj da zesevel un aerouant emhout ? Digarez da lavaret evel-se, met troet out da sot. »

« Anzav a ran on a-du gant an is-penn-beulke-mañ, Saki. » a eilgerias Nöss. « Perak 'peus c'hoant da virout ar vi ? »

« Anat eo koulskoude... An aerouant bihan-mañ a vo hor mignon... Hag un elfenn bouezus er brezel dre m'hor difenno. Den ne oar re vat penaos eo kroget ar brezel-mañ met eñ a c'hello cheñch ali an erevent diwar hor penn. Gant un tammig chañs e c'hello bezañ al liamm hon eus ezhomm etre an dud hag an erevent. Ket ? »

Sellet an eil ouzh egile a reas Nöss hag Aaka.

« Evit lâret gwir, n'on ket kendrec'het... ha te, Nöss ? »

« Heeeee... penaos lavaret ? Gouzout a rez ar pezh emañ oc'h ober, sur a-walc'h, met...

Bezomp onest : penaos emañ e-soñj sevel un aerouant ? »

« N'ouzon ket... Met gwelet e vo. D'am soñj e teskin dezhañ tufañ tan ha nijal dre lavarennoù hud. »

«Tufañ tan ? » a adlavaras Aaka, nec'het un tamm. «Ret eo ober se ? »

« N'eus ket amzer termal. Pe e sikourit ac'hanon, pe e tistroit d'ar c'hamp o lavaret ez on marv o klask lazhañ an aerouant. »

Sellet a reas ar plac'h yaouank ouzh he daou vignon. Ne seblantent ket gouzout petra ober. A-benn ar fin e komzas Aaka :

« Dont a ran ganit. »

Seblantout a rae kaout aon, met un tres asur a oa war e zremm. Sellet a reas Saki ouzh Nöss.

« Distreiñ a rin-me d'ar c'hamp. Kit war-du an Norzh, sioul e voc'h er menezioù. Dont a rin d'ho kwelet ur wech an amzer. »

Un neuz dipitet 'oa gant Saki.

« Ne c'hallan ket ober mod all, Saki. » a lavaras Nöss. « Dav eo din sikour va zad en e emgann. Chañs vat deoc'h. »

Pa oa o sellet ouzh loupard gwenn Nöss o pellaat e krogas un daer da redek war jod Saki. Dousik e teuas Aaka da gemer anezhi etre e zivrec'h.

« N'eo nemet ur penn droch, forzh penaos » emezañ, ar pezh a lakaas anezhi da leñvañ muioc'h c'hoazh.

« Null out gant ar merc'hed, te ! », emezi gant ur mousc'hoarzh bihan a-raok lakaat he fenn war bruched he mignon. Etre e zivrec'h e chomas e-pad pell, a-raok kaout soñj eus ar vi.

« Met da belec'h e c'hellimp mont gant-se ? Penaos e raimp ? Petra zo peg ennon ? Ken aes e seblante pep tra... », a grogas-hi.

« Na ra ket biloù, kavet e vo un tu, en ur vro veneziek e-giz homañ ez eus mougevioù a-dra-sur ! Trawalc'h eo kavout unan c'houllo hag un neizhig a rin anezhi ! »

Ha war ar c'homzoù-se en em lakajont en hent, gant ar mell vi teñval.

N'ho doe ket da glask pell kent kavout ul lec'h a vefe mat-tre dezho da vevañ e-pad ur mare.

« Gouzout a rez pegeit amzer e laka un aerouant a-raok mont kuit eus e vi ? » a c'houlennas Aaka.

« N'ouzon ket... Dek vloaz ? ». Ur mell-pikol mousc'hoarzh a voe ganti o welet penn ar paotr, e c'henoù digor war nav eur.

« P'hon eus studiet an erevent ez eus bet lavaret deomp e oa daou viz etre ar mare ma veze dozvet ar vi hag ar mare ma teue an aerouantig er-maez. »

« Ah... Ha pegeit zo emañ bet dozvet hemañ ? »

« Penaos 'peus c'hoant e oufen se? N'on ket geriadur meur an erevent, geo ? »

Da c'hoarzhin e tirollas an daou ha kregiñ da sevel ul lojeiz da zegemer anezho e-pad un nebeud sizhunvezhioù a rejont. Ur voger goad a savjont da gentañ, a-benn gwareziñ anezho diouzh an avel hag al loened e-kerzh an noz. Holl mont-tre ar vougev a oa goloet gant ar voger, hag un nor o doa savet er c'hreiz, evit gellout mont ha dont hep dilec'hiañ pep-tra.

«Ha penaos ober evit ar vi ? » a c'houlennas Aaka, « Ret e vefe 'chomfe tomm, ket ? »

« Ya, gwir eo », a respontas an hudourez, « Ret e vefe kavout krec'hin loened ha lakaat ar vi dindan, gant un tantad en e gichen... »

« Mat eo, komprenet 'm eus, gra war-dro an tan, da chaseal emañ o vont ! »

Daou vern koad a oa bet savet gant Saki pa zistroas Aaka gant un hoc'h-gouez war e zivskoazh ; un tantad a vefe a-bep-tu d'ar vi.

A-boan lezet an hoc'h war leur ar vougev gant Aaka ma voe kaset da gerc'hat koad.

« Arabat e vo d'an tan en em lazhañ ! » eme Saki gant ur mousc'hoarzh.

« Evel-just... »

A-benn ar fin e voe prest pep tra, ar vi etre al lêt, tan tro-dro dezhañ, un tamm kig rostet da bep hini, ur bern koad brav en ur c'horn eus ar vougev.

« Hag evit kousket ? », eme saki etre daou vegad saourus.

« Eeee... N'ouzon ket... N'em eus nemet ur pallenn... » a respontas Aaka, laouen.

« Ma, n'eo ket strik, e-kichen an tan e c'helli kousket, neketa ? Ha ganin ez aio ar pallenn. », a lavaras Saki, ken laouen all

« Ya... » eme ar paotr, dipitet.

Ur mousc'hoarzh c'hwek a voe gant Saki hag ur pok trouzus a lezas war jod ar paotr yaouank a-raok mont kuit buan a-benn chom hep diskouez e oa o rusaat.

Sioul e voent e-pad ur sizhunvezh, met e-kerzh an eizhvet nozvezh e klevjont an nor o tigeriñ ha trouz skilfoù war ar maen.

Ul loen a oa o tostaat, ha ne oa ket unan bihan.

Dre ma oant o-daou a-dreñv an tantad n'hellent ket gwelet mat ar pezh a oa deuet tre, ha gant ar maged az ae kuit dre ur siminal naturel e diaraog ar vougev e veze kuzhet forzh penaos.

E gleze a voe kemeret gant Aaka, ha tro an tantad dehou a grogas da ober. A-daol-trumm en em gavas dirak ur javed ennañ dent bras ha lemm hag ur re zaoulagad gwer lufus a-us dezho !

«Sioul, Silla, » eme Nöss,« int eo. »

Sioulik e tremene an devezhioù er vougev, ur wech an amzer e teue Nöss da welet anezho, da zegas boued ha keleier dezho.

War washaat ez ae ar brezel. A-benn nebeut e vefe ret dilezel Starnhbrad ha tostaat c'hoazh d'ar gerbenn. Niverusoc'h-niverusañ ha kreñvoc'h-kreñvañ e seblante an erevent dont da vezañ, e-keit ma wanae an difennerien tamm-ha-tamm...

Diskouez din n'on ket faziet, Saki...

Goude pemp sizhunvez eo e c'hoarvezas ar pezh e oant-holl o c'hortoz : kregiñ a reas ar vi da fiñval. Ken dousik e voe ma ne voe ket merzet er penn kentañ. Met goude ur mare ne oa ket fiñvoùigoù a oa gant ar vi met gwir grenadennoù. Bez' e oa an aerouant o vont da zont er bed !

Diwall pizh a rae Saki, rak c'hoant he doa da vezañ ar boud kentañ bet gwelet gant an aerouant. Lavaret e veze e soñje d'al loened bihan e oa o mamm an hini kentañ a welfent. Ne oa ket sur Saki eus kement-mañ met n'he doa c'hoant da gemer riskl ebet.

« Ha petra 'zebr un aerouant bihan ? » a c'houlennas Aaka a-daol-trumm.

« Eeee... N'ouzon ket... N'ouzon ket ha dent a vo dezhañ diouzhtu... »

O soñjal e kement-se e oa ar plac'h yaouank pa voe klevet "KRAK !". O terriñ e glorenn e oa al loen ! Buan e teuas Saki da ober war e dro, o sikour anezhañ da vont kuit eus e vi. A-benn ar fin e teuas an aerouant er-maez. Glas e oa-eñ, glas sklaer gant takadoù glas teñvaloc'h...

En he divrec'h e kemeras Saki al loenig. N'he doa ket aon, re voutik e oa e velloù daoulagad gwer !

Tostaat a reas Aaka neuze, gant selloù nec'het.

« Sur out eus ar pezh emhout oc'h ober, Saki ? »

E zorn a dostaas d'ar glazard tamm-ha-tamm, a-benn e flourañ.

Gniak !

«Aaaaaaaaaaaaaa ! Dent en deeeuuuuuus !»

Pa welas Nöss dorn Aaka ha pa voe kontet dezhañ ar pezh a oa c'hoarvezet e tirollas da c'hoarzhin diouzhtu.

« Sarnar a vo graet anezhañ, kement ha "dantek" e talvez e yezh ma fobl ! »

Ur mousc'hoarzh bras a voe gant Saki ha selloù du-pod gant Aaka.

«Mmmh... » a lavaras hemañ, feuket.

Evel-se eo e krogas an traoù etre an aerouant hag an tri mignon. A-boan deuet er-maez eus e vi e voe debret un hanter hoc'h-gouez gant an aerouantig.

« Aaka ! Ret e vo mont... »

« Da chaseal, gouzout a ran ! »

Tamm-ha-tamm e kreske hag e kreñvae Sarnar. Dont a rae Saki a-benn da "gomz" gantañ dre o spered.

E-giz-se eo e ouie-hi p'en doa naon, pe c'hoant un dra bennak. Dre an hudouriezh eo ivez e c'helle-hi deskiñ traoù dezhañ. Klevet he doa e oa kreñv galloudoù-hud an erevent, met sabatuet e voe o welet pegent buan e komprenas an aerouant penaos dont da gomz ganti. Ha souezhetoc'h c'hoazh e voe o welet anezhañ o c'houlenn deskiñ traoù all !

« Un aerouant na duf ket tan n'eo ket un aerouant ! » a soñjas ar plac'h yaouank un deiz. Hag hi da stagañ gant al labour deskiñ da Sarnar penaos tufañ e dan.

Ken buan hag ar c'homz dre hudouriezh e teuas dezhañ, rak graet eo bet an erevent, boudoù-hud, evit tufañ tan.

Goude ur sizhunvezh e oa devet an hanter eus blev Aaka.

« C'hem... Saki... Sur out ne ra ket a-ratozh, hañ ? » a c'houlennas hemañ un deiz,

« Eee... Plijout a rez dezhañ war a seblant, te 'oar... »

Gant ur pokig war e jod e voe lakaet da devel buan, hag e tistroas d'e labour ken buan all.

Trement a rae ar sizhunvezhioù. O teskiñ nijal da Sarnar e oa Saki abaoe ar mare. Evit ober kement mañ he devoa savet ur vaketenn aerouant gant eskell a fiñve, hag e implije anezhañ evit kelenn mont en-dro an nij da Sarnar... Koulskoude e oa re deorikel he c'helenn. Brav e oa deskiñ d'un aerouant penaos e fiñfe kigennoù an eskell, ne lavare ket dezhañ penaos kuitaat an douar, penaos plavañ...

« Mat, Sarnar, » eme Saki, aet skuizh o welet he aerouant o hejañ e eskell en aner, « d'am soñj n'eus ket nerzh a-walc'h en da eskell... Mar redfes a-hed an dorgenn-mañ ha mar lammfes eus ar penn uhelañ e teufes marteze a-benn da blavañ... »

«*Marteze, emezout ? Ha fiziañs am befe da gaout en ur vartezeadenn ?* »

«Heee... da zibab az peus forzh penaos ? Klaskomp, gwelloc'h e vo bepred eget chom peg ouzh al leur. »

«*Mmmm... ya* »

Pignat a rejont betek un dorgenn nepell.

« Amañ 'vo mat, ne vi ket re uhel mar kouezhez... Da welet a rin eus amañ »

Daoulagad gwer Sarnar a baras un eilenn war an hudourez.

«*N'ez peus ket droed da ober goap ouzhin... N'on ket ampart-tre war ar redek...* »

« Ne lavarín netra... » a respontas Saki en ur vousec'hoarzhin.

Sellet a reas ouzh « he babig » o redek en ur mod digempouez betek krec'h an dorgenn, ha lammat en ur zispakañ e eskell bras... Plavañ a reas ur pennadig, a-raok krediñ hejañ e eskell evel m'he doa Saki desket dezhañ. Nijal a rae !

« Setu ! Dont a rez a-benn ! Gourc'hemenoù, Sarnar ! »

«*Heeeee... Penaos 'vez graet evit pradañ ?* »

« Laka da bavioù a-dreñv war al leur da gentañ, ha klask kempouezañ da bouez en a dreñv... »

Un tamm c'hwitet e voe taol-esae pradañ Sarnar, met adkregiñ a rejont ar boelladenn bemdez, ha dont a reas a-benn da nijal mat, fier ha meurdezus, en oabl glas, e rouantelezh.

Un deiz ez erruas Nöss, un tres skuizh ha trist war e zremm.

« Saki ! Aaka ! Dav eo deoc'h mont kuit eus amañ ! Kuitaat a reomp Starnhbrad. Kollet eo ar gêr. Daou vloaz 'zo emaac'h aze dija, gouest eo Sarnar da vont d'ho heul, ket ? Mont a reomp war-du Arkos. Mar termit re en em adkavoc'h a-dreñv hent an erevent, ha ne vo mod ebet deomp d'o sikour... »

Sellet an eil ouzh egile a reas an daou vignon. Goude ur pennad e lavaras Saki gant ur vouezh asur :

« Poent eo. Aaka, kerzh da brientiñ ar c'hezeg, mar plij. Mont a ran da gerc'hat Sarnar. »
Kavout a reas an aerouant yaouank o tommheoliañ war an dorgenn.

« Sarnar ? »

Al loen a droas e benn daveti.

« Mont a reomp kuit, Sarnar. Prest out da zont ? »

Ur sell don a daolas dezhañ. E foñs daoulagad gwer an aerouant e welas Saki ur fulenn anken. Trivliadoù kar da re an dud a oa gant an erevent...

« *Da belec'h emamp o vont ?* » a c'houlennas Sarnar, o nijal dousik a-dreñv Saki.

« D'ar Su, war-du Arkos, kêrbenn va breudeur. »

Sellout a reas Sarnar outi en ur mod iskis, met ne lavaras netra. Ne ouie ket c'hoazh e vefe gwelet ennañ brasañ enebour an dud er gêrbenn. Ne ouie ket re vat Saki penaos lavaret dezhañ e oa holl e familh ha kenseurted brasañ dañjer ha gwallhunvre he fobl. Penaos displegañ dezhañ perak he doa divizet desevel anezhañ, pell diouzh e re ? Penaos displegañ dezhañ ar c'horfoù kroc'hen lêr marv e vefe kejet outo war an hent ?

« Sarnar... Dav eo din lavaret traoù 'zo dit... »

Kontañ a reas dezhañ ar brezel difin, ar marv... Komz a reas eus abegoù ar brezel-se, a oa disoñjet bremañ, hag eus ar spi a lakae ennañ evit cheñch an traoù.

« *Met, zoken pa'z on un aerouant, ne vin ket selaouet, ne anavezont ket ac'hanon... N'ouzon ket komz o yezh zoken...* »

Trubuilhet-tre e seblante Sarnar gant ar pezh he devoa lavaret Saki dezhañ. A-viskoazh he doa diwallet na glevfe ket Nöss o komz eus an talbenn, na glevfe netra a c'hellfe spontañ anezhañ, lakaat disfiz ennañ e-keñver an dud...

« Dav eo dit kompren e klaskomp adlakaat ar peoc'h etre hon fobloù. Re a wad zo bet skuilhet dija, hag war pep tu ez eo aet skuizh an holl gant ar brezel-mañ... Estreget un nebeud marteze... »

Soñjal a reas an hudourez e mamm Sarnar, Malvira, hag en holl dristidigezh he c'halon... Peseurt glac'har kreñvoc'h a c'halle ur vamm gouzañv mar n'eo ket gwelet he bugale o vervel evit abegoù disoñjet ? Ha soñjal a reas ivez e Kilmano, an aerouant du, roue an erevent marteze ? Breur Sarnar... Ha gouest e vefe da gontañ he c'hejadenn gant e vamm d'an aerouant yaouank ?

Sarnar a blave evel ur spes a-us dezhe. Divent e oa dija, daoust dezhañ bezañ yaouank.

Trouz a veze klevet er pellder. Ar soudarded o kuitaat ar c'hamp, sur a-walc'h.

« *Saki !* » a huchas Sarnar en he spered.

Sevel a reas he daoulagad ha gwelet a reas un aerouant all o tostaat.

« Diskenn war an douar, Sarnar ! »

Ar mell aerouant glas teñval a bradas e-kichen Saki. Nöss en doa dija e wareg etre e zaouarn, hag Aaka e gleze.

« Na rit netra, c'hwi ho-taou ! » a lavaras an hudourez en ur ziskenn diwar he marc'h.

« Sarnar, posubl 'vefe din dont war da gein ? »

Soñjal a reas an aerouant ur pennadig, met respont a reas buan a-walc'h o reiñ e asant. O pignat war e eskell e verzas e gwirionez pegent bras ha kreñv e oa deuet da vezañ. Krouiñ a reas Saki un dibr stummet evit un aerouant. « Kuit din da gouezhañ » a ziplegas-hi. Hep termal e nijas Sarnar kuit. Dre chañs en em zalc'he mat an hudourez rak spontusoc'h e oa ar fiñv eget ur c'hren-douar ! Avel a droidelle en he blev, ha ret e voe dezhi serriñ he daoulagad kuit da bakañ poultrenn. Ha nijal a rae ken buan, ken mat... Mar ne vije ket bet ken grevus ar mare he dije mousc'hoarzhet, dre ar santad a frankiz a oa enni.

Tost e oa an aerouant. Ne oa ket an hini du, Kilmano... Unan gris bihan a-walc'h a zeue daveto. Zoken a-bell e wele Saki un neuz sebezet treset-don en e vaskl lâr. Sevel a reas an dorn e sin a beoc'h, hag e c'houlennas digant Sarnar chom a-sav. Un nebeud flammoù a zeuas er-maez eus genoù an euzhvil. War nij e chomas an daou aerouant, tal-ouzh-tal.

« Un aerouant suj ! » a c'hrozmolas ur vouezh.

« Aerouant », a grogas Saki, ankeniet un tamm, « deuet on da gomz ganeoc'h ! Trawalc'h a gasoni zo bet etrezomp. Tu zo da gavout peoc'h, sellit ouzomp, un aerouant eo Sarnar, hag un den on me, koulskoude en em glevomp mat-tre... »

« Gouzout a reomp piv out, hudourez ! Ganit-te eo bet laeret vi Malvira ! Soñjal a rae deomp e oa evit e zistruj, met gwashoc'h c'hoazh eo ar pezh p'eus graet ! »

« Saki... *Ha gwir eo ?* » a lavaras Sarnar, trubuilhet.

« Sarnar, displegañ 'rin dit diwezhatoc'h... Aerouant, klaskit kavout peoc'h ennoc'h honunan. N'em eus ket laeret ar vi, roet eo bet din gant Malvira... Aet e oa skuizh hi ivez gant ar brezel mañ... Selaouit ac'hanon... »

« Peoc'h, hudourez ! Evit piv en em gemerez evit komz uhel da benn ouzh mistri an oabl hag an tan ? Amzer da varv eo bremañ, ha rentañ e frankiz d'hor breur a rin. »

Tufañ tan a reas an aerouant gris. Sevel he bazh a reas Saki ha kas ul luc'hedenn skorn da enebañ ouzh ar flammoù. Ur glogorenn-wareziñ a savas tro-dro dezhi ha da Sarnar. An aerouant yaouank a grogas da dufañ tan.

« *N'eo ket Saki ma mestrez, n'on suj da zen ! Mard eo ar pezh a gredit, tañvait kentoc'h kement-mañ !* »

Flammennoù gwenn ken tomm ma oant a dizhas an aerouant gris. Ur bir a dreuzas e askell. Nöss a oa krog da dennañ.

« Nann, Nöss, na denn ket !!! » a huchas Saki. « Arabat eo bezañ enebour, arabat eo tagañ... Dav deomp en em zifenn hepken, evit diskouez hon deus c'hoant ar peoc'h... »

Saki a lakaas ar bir da vont da get eus askell an aerouant.

« Digarezit anezhañ... »

« Marv, den gwan ! »

An aerouant a dufas tan davet Saki ha Sarnar. Krenañ a reas ar voger-wareziñ hud. Sarnar a dufas tan d'e dro. Devet da vat e oa askell kleiz an aerouant gris, ha c'hwezh euzhus a oa en aer. Kouezhañ a reas war an douar en ur skrijal. Gourvezet war e gein e oa, divuhez.

« Mard eus erevent amañ ez eus riskloù e vefe lod ivez a-us Starnhbrad » a lavaras Nöss kerkent ha ma voe pradet Sarnar.

« Mont a ran. Adkavit ac'hanon du-hont ! Sarnar, a-du out ? »

« Ya... »

Santout a rae Saki aon e spered an aerouant. Korf divuhez e genseurt, devet war al leur, a seblante sachañ e selloù.

« Deomp, bremañ, Sarnar » a lavaras Saki gant ur vouezh dous.

Buan-tre ez ae Sarnar, deuet da vezañ ur mailh war an nij. E nebeutoc'h eget un eurvezh e vije gwelet dija moked du dismantrou ar gêr e penn all an draoñienn. Ha neubeudik goude e oant erruet. Daou aerouant ruz a dufe tan war an armeoù diwarez, dre ma oant prest da vont kuit ha renket o holl zraoù gante. Ur mare a dremenas a-raok ma verzfent bezañ Sarnar ha Saki. Nijal a rae hemañ uheloc'h egeto, dallet un tammig gant ar moked a glaske Saki aveliñ dre un dro-hud.

« *Petra' vo graet bremañ, Saki ? Tagañ a reomp ?* » a c'houlennas Sarnar, ankeniet.

« Nann, klaskomp sachañ o evezh evit ma ne dagfent ket ken an dud a zo dindan... »

Diskenn a reas Sarnar daveto, ha tremen a reas dirazo. An daou aerouant a heulias anezhe.

« Ar vi ! Bugel ar vi zo bev ! » a huchas unan en holl speredoù.

« Hudourez daonet ! »

« *Saki, petra 'vo graet ?* » a c'houlennas Sarnar.

« Kendalc'h evel 'ma rez, emañ o vont da glask komz gante ! »

Sarnar, primoc'h eget biskoazh, sikouret gant e yaouankiz hag e nerzh e keñver an daou all, a save uheloc'h-uhelañ en oabl. An erevent all a dufe tan davetañ, met gant ampartiz en em vire outo. Saki, zoken ma oa bet digalonekaet gant he c'hejadenn gentañ, a grogas da gomz gant an daou aerouant, oc'h ober he seizh gwellañ memestra evit chom stag-mat ouzh Sarnar.

« Erevent, mistri an oabl, selaouit ac'hanon mar plij... Peoc'h on deuet da c'houlenn... »

« Peseurt peoc'h a c'hallfemp reiñ d'ur vuntrez-erevent, d'ul laerez vioù ? Peoc'h ar marv eo an hini nemeti a zelleze ! »

« Met perak brezeliñ c'hoazh ? Disjoñjet eo bet ganeomp, tud hag Elfed, abegoù ar brezel-mañ. C'hoant hon eus da baouez ganti. Distroit en ho touarou tan ha laoskit ac'hanomp en hor domanioù ! »

« Re ziwezhat ! Kollet eo ar brezel-mañ ganeoc'h forzh penaos ! Ha te, o lazhañ hor rouanez-vamm hag o laerez ur vi, n'ez peus graet nemet brasaat hor c'hasoni ! »

« Met... N'em eus ket lazhet Malvira... Fraziañ a rit... Aotreet he deus ac'hanon da gemer ar vi ha goulennet ma vefe laosket da vervel hec'h-unan ! »

« Gaouierez ! Merkoù troioù hud hon eus kavet enni, ha gloazet eo bet gant biroù ha klezeoù ! »

Goustadikaat a rae Sarnar, disfi o sevel hennañ. Kregiñ a reas da ziskenn war-du dismantrou Starnhbrad.

« Diwall, Sarnar, betek re e tostaez dezho ! »

Ne respontas netra an aerouant, ha kenderc'hel a reas da ziskenn. Santout a rae Saki e spered he mignon en em c'houlenne muioc'h-mui piv a lavare ar wirionez... Perak n'he doa Saki lavaret netra a-raok hiziv ? Perak bezañ bet kuzhet e orin ? Gouzout a rae evel-just e oa un aerouant, met soñjal a rae dezhañ e oa bet kavet gant Saki, un dra bennak a-seurt-se...

« N'em eus ket lazhet da vamm, Sarnar... Prometiñ a ran dit ! Desavet 'm eus ac'hanout gant karantez... Desket 'm eus dit bezañ ur gwir aerouant... Ha graet 'm befe se ma'm befe bet c'hoant da ober ac'hanout ul loen doñv dizañjer ? C'hoant 'm boa, spi 'm boa e selaoufent ac'hanon o welet e oan mignonez gant un aerouant... »

« *N'ouzon ket petra 'peus bet c'hoant da ober ganin, Saki. Marteze e kontez gevier... Penaos e ouifen ? Piv 'm eus da grediñ etre va breudeur ha va lez-vamm ?* »

Pradañ a reas Sarnar.

« *Diskenn, bremañ* »

« Met... »

Tevel ha sentiñ a reas Saki. Lakaat a reas an dibr da vont da get. Sarnar a nijas kuit en dro, dieubet. Nijal a reas davet an daou aerouant. Saki a welas Nöss hag Aaka o tont d'ar red daveti.

« Petra 'c'hoarvez, Saki ? Perak ez a Sarnar kuit? » a c'houlennas Nöss.

« Muioc'h a fiziañs en deus enno eget ennon... »

Lakaat a reas an Elf e zorn war skoaz e vignonez. Fromet e oa Saki. Sellet a rae ouzh Sarnar o plavañ gant an daou all, o 'n em c'houlenn petra 'c'hellent lavaret dezhañ. A-greiz-holl e tiskennas daveto unan eus an daou aerouant. Nöss a grogas da sachañ war e wareg, met mirout a reas c'hoazh Saki outañ d'en ober. En eskemm da se e tufas an aerouant tan. Pakout a reas Nöss dargreiz Saki ha lammat er goudor. Ur wech bezañ bet laosket Saki e tennas a-benn ar fin ar bir a oa prest abaoe ur mare. Aaka a dennas e gleze, prest da skeiñ war an aerouant pa ziskennfe endro evit tufañ tan warno. Soudarded a groge da erruout, o gwaregoù etre o daouarn.

O tistreiñ e oa an aerouant. Nöss a denne bir war bir, o klask tizhout daoulagad al loen. Flammañ ruz a voe tufet davetañ, met ur wech c'hoazh e lammas er goudor. Aaka a daolas e gleze, hag a doullas pav a-dreñv an euzhvil. Skrijal a reas al loen. An eil aerouant a grogas da dostaat, met harzet e voe gant Sarnar.

« C'hoant 'm eus da c'houzout piv a lavar ar wirionez... »

Chom a reas an aerouant a-sav. An eil, an hini gloazet, ne baouezze ket da dagañ avat. Santout a rae marteze eur e varv o tostaat. Saki a chome er goudor, o leñvañ dousik. «N'eo ket evel-se 'oa sañset an traoù c'hoarvezout... » a lavare gant ur vouezh vunut.

E-keit-se e kendalc'he an emgann. Pa welas Saki penaos e troe an traoù e welas ar mell aerouant o nijal davet Nöss. Ne rae van eus ar biroù, ha ne dufe ket tan ken. Re ziwezhat e kromprenas Nöss ne dufe ket tan evit mirout outañ da dec'hout. Pa glaskas lammat kuit e santas skilfoù lemm an euzhvil o treuziñ e gorf.

« Naaaaaaaaaan ! » a skrijas Saki.

Redek a reas betek an Elf, a oa o vezañ astennet gant Aaka.

« Nöss... Nöss, lavar un dra bennak... mont a ra ? » a c'houlenne ar marc'heg.

Damzigeriñ a reas an Elf e zaoulagad gris. Gwelet a rae pennoù Saki hag Aaka stouet a-us dezhañ. Mousc'hoarzhin a reas.

« Ar fin eo... Plijus eo bet kejañ ouzhoc'h... Gra mat war-dro Saki, Aaka. Te an hini eo a chomo ganti, a-benn ar fin. »

« Na lâar ket sotonioù, Nöss, n'emaout ket o vont da vervel... Te 'c'hell ober un dra bennak evitañ neketa, Saki ? »

An hudourez a bare he selloù war ar gwad a zivere eus goulioù Nöss. Santout a rae ne oa ket goulioù evel ar re all...

« Pistri zo war e skilfoù... Nöss... Petra eo dav din ober ? »

« N'eo ket me an hudour, Saki... Re ziwezhat eo, forzh penaos... N'az pezh ket kuñv... »

War wanaat ez ae mouezh an Elf. Sevel a reas e zorn evit sec'hiñ daeloù Saki. Flourañ a reas he jod dous, bepred o vousec'hoarzhin. Diskenn a reas e vrec'h a hed e gorf.

« Diwall mat anezhi, Aaka... Kenavo, Saki... »

Serriñ a reas an Elf e zaoulagad. Da viken.

« Nöss ! Nöss ! » a c'halve Aaka, direspont.

Mantret e savas Saki he fenn. A-dreuz he daeloù e welas an aerouant muntret. Sevel a reas ha kerzhet a reas davetañ. Al loen a grogas da dufañ tan, met dre un taol bazh ez eas ar flammañ da get. Pa sellas Saki ouzh an aerouant, e oa teñvalijenn ha kounnar en he daoulagad. Sevel a reas he bazh davetañ, hag, en ur ziskuilhañ frazennoù hud, tennañ a reas warnañ un heuliad poanioù hud. Gouloù an troioù hud a sklêrijenne an dismantrou.

« Marv, muntret ! »

Gant un taol brec'h davetañ e lakaas Saki he holl energiezh en dro hud diwezhañ. Tizhet e voe an euzhvil, a gouezhas war an douar. Daoulinañ a reas Saki e-tal dezhañ. « Dialet out, Nöss... Gortoz ac'hanon en Anaon... »

« Neuze, evel-se e klaskez lakaat peoc'h etre hor pobloù ! » a c'hrozmas mouezh Sarnar.

« Sarnar ? » a c'halvas Saki oc'h adsevel en ur sec'hin he daoulagad.

« An erevent a lavare ar wirionez ! Emaout o paouez prouiñ din out gouest da lazhañ un aerouant ! Lazhet 'peus ma mamm, Saki ! »

Gwanaet gant he emgann diwezhañ, e respontas Saki a vouezh izel e spered an aerouant.

« Nann, n'eo ket gwir, Sarnar. Na selaou ket anezhe, faziñ a reont... N'ouzon ket perak e klaskont kendrec'hiñ ac'hanout, met... »

« Serr da veg ! N'ouzon ket perak n'ez peus ket lazhet ac'hanon, met graet 'pefe gwelloc'h en ober ! N'out netra evidon, netra muioc'h eget un hudourez enebourez d'am fobl ! »

« Met... Gwelet a rez mat e klaskan lakaat peoc'h etre hor pobloù ! »

« Gwelet a ran ez peus lazhet unan eus va re en abeg d'az karantez evit an Elf ! Ne rez netra evit ar peoc'h ! Kentañ gwech ma kejimp, Saki, e vimp enebourien, sur a-walc'h ! »

Ur sell kriz a daolas Sarnar da Saki. Tres trist a oa ganti.

« Sarnar... Kompren a ri marteze... »

Nijal a reas an aerouant glas kuit davet an aerouant all. Stardañ a reas Saki he bazh hud ha stouiñ a reas he fenn. Daeroù tomm a ruilhas war he divjod.

« Nöss, ha bremañ te, Sarnar... »

Aaka a adkavas e vignonez daoulinet, daoulagad serr, el lec'h m'en doa kuitaet Sarnar anezhi. Devet e oa ul lodenn eus he dilhad, ha gwad a zivere war he divskoaz noazh. Pa glevas un den o tostaat e troas e fenn.

« Aaka ? » a lavaras, raouliet he mouezh.

« Ya, me eo... »

« Echu eo Aaka, n' eus spi ebet ken da gaout... »

« Na lavar ket se, Saki... N'eo ket kollet pep tra... »

« Forzh penaos... »

Sevel a reas Saki ha sellet ouzh Aaka.

« Ur fazi 'm eus graet o klask lakaat fin d'an traoù evel-se... Bremañ ekrog ar brezel da vat evidon. »

« Petra 'peus c'hoant da lavaret ? » a c'houlennas egile, souezhet.

« Emaon o vont da implij an hudouriezh kuzh ha distruj an holl erevent... »

« Hañ ? »

Goude tagadenn an erevent en em adkavas an armeoù war hent ar gêrbenn. Selvar, tad Nöss, a roe urzh da vont war-du Arkos a-strolladoù, ha kuzhat pa vije gwelet un aerouant.

« N'eo ket kalonek-tre », a gendalc'has, « met dav eo d'ar muiañ posubl a dud tizhout Arkos. Enno e vo an emgann diwezhañ, an hini hirañ ivez, sur a-walc'h. Piv 'oar pegeit amzer e vo ret deomp derc'hel, a-drugarez d'ar riboulioù a gas d'an diavaez hag a servijo d'hor boueta... Chañs vat deoc'h neuze. En em adkavout a raimp en Arkos. »

Didrouz e krogas strolladoù soudarded da guitaat an draoñienn. Saki, hi, a gerzhe war-du hent ar C'hornôg. Aaka a redas war he lec'h, gant daou varc'h.

« Da belec'h ez eomp, ni ? »

« Ar gwir 'peus da vont kuit, Aaka. N'ez po netra da ober du-hont, forzh penaos. »

« Pelec'h ? »

« E kalon koadeg an Elfed. War domani ar sorserien klezeoù diwezhañ. »

« Ha. Hag, hee... Petra emhout e-soñj da ober du-hont ? »

« Deskiñ implij an hudouriezh kuzh... C'hoant 'peus da c'houzout petra eo ? »

« Gant plijadur... »

« Gwechall e oa an darn vrasañ eus an hudourien gouest da implij an hudouriezh kuzh... Na oa ket kuzh d'ar mare, evit lâret gwir. Evit implij kement-mañ eo dav kaout daou gleze berr a-walc'h, ha sorset. Servij a reont da deurel barroù galloudusoc'h eget a re a ran evit ar poent. Savet e vezont dre ober fiñvoù resis gant ar c'hlezeoù, dre lakaat gwad war unan pe egile... »

Poan en doa Aaka o ijinañ Saki o tidroc'hañ he enebourien gant klezeoù, hud war ar marc'had !

« Ha da betra resis e servijo deomp a-enep ar erevent ? »

« Ma mestr en devoa larêt din ez eus ur barr a servij da zistruj holl warezioù hud boudoù bev galloudus... Un aerouant da skouer. Ur wech graet kement-mañ e tlefe bezañ kalz aesoc'h evit hor soudarded kas an erevent d'ar marv. »

« Ha perak n'eo ket bet implijet kement-se gant den ebet betek-henn, padal e oa kalz tud a ouie en ober gwechall ? »

« Ma 'n eus ket kalz tud oc'h ober se ken eo peogwir ez a hor galloudoù war wanaat hud a-dreuz an amzer. A-benn un nebeud kantvedoù e vo barrek an hudourien da lakaat glav da ober, ha netra ken... Koulskoude e soñj din ez eus kalzik a dud o deus soñjet en hudouriezh kuzh evit cheñch penn d'ar brezel... ar pezh a zispleg perak ez eus bet ken nebeut a hudourien war an talbenn... »

« Hee... Perak ? »

« Marv int pa oant o klask deskiñ an hudouriezh kuzh. »

« Ha. »

Ne felle ket re da Aaka gwelet Saki o vervel en ur zeskiñ n'ouzer ket peseurt tro hud, met ne c'helle ket mirout outi d'en ober. Heuliañ a rafe anezhi, forzh pelec'h ma'z afe.

War-lerc'h trizek devezh marc'hegañ ez erruas an daou vignon e bordoù koadeg veur an Elfed. Mut e oa chomet Saki abaoe he displegadennoù diwar-benn an hudouriezh kuzh. Ar c'hoadoù meur a save dirazo, liv aour war o delioù. Morse ne gouezhe delioù gwez Koadeg an Noz. E-pad ar goañv e troent da aour ha kouevr, o silañ ar gouloù er bravañ doare. Divent e oa ar c'hefioù gris, uhel, evel pileroù ur volz aour.

Goude un hanter devezh e oant erruet en ul lodenn disheñvel eus ar goadeg. Amañ e oa glas-noz ha mouk an delioù. Feunteunioù arc'hantaet leun a zour sklaer ha treuzwelus a oa amañ hag ahont. A-greiz-holl e teuas war wel ur wareg maen uhel, sinoù iskis skrivet war he zalbenn.

Un Elf kozh a zeuas war wel eus tu all ar wareg.

« Donemat, Saki... Dont a rit ivez da glask mestroniañ ar c'hlezeoù hud ? Laoskit ho marc'h ha deuit. C'hwi, paotr yaouank, gortozit amañ. Dont a rin d'ho kerc'hat pa vo ar mare »

Asantiñ a reas Aaka. Saki a ziskennas eus he marc'h ha mont a reas da heul an Elf.

Kerzhet a rejont e pad ur pennadig, betek erruout dirak un daol e maen, daou gleze lakaet warni.

«Gouzout a rit ar pezh ho peus da ober... Kemerit anezhe. Gwelet 'vo ma'z oc'h gouest d'o implij»

Goulo he daoulagad hag he c'halon eus roud an aon, ne sante Saki nemet glac'har enni. Glac'haret e oa pa ne gave sioulder nemet dre lakaat he holl nerzh er c'hlezeoù.

« Lonkit va nerzh, lonkit va buhez, klezeoù milliget, ha roit din an tu da zialañ Nöss, da adkavout Sarnar... Da adlakaat ar peoc'h dre ar marv... » a soñjas-hi.

En em serriñ a reas he bizied war pommelloù ar c'hlezeoù.

Ne ouzon ket pelec'h emañ. Gwenn eo pep tra en-dro din. Traoù arc'hantaet lufrus a luc'h er gouloù kriz. Astennet on. War ur gwele, marteze. Tud em c'hichen, o komz. Perak emañ amañ ? Petra zo c'hoarvezet, dija ? Pe klañv vefen, marteze ? Aon 'm eus, un tammig.

Marteze on louzaouet evit parañ.

Daou zevezh hag hanter-kant. N'ouzon ket perak eo ken sklaer em spered. Klevet 'm eus Aaka o lavaret se. Pell 'zo on semplet neuze. Daou zevezh hag hanter-kant. Abaoe ez out marv ha n'ez a netra mat.

Netra.

Netra, evel a-raok, evel da viken. Te oa kement evidon. Marv out. Da garout a raen kreñvoc'h eget pep tra all er bed brein mañ. Met marvet out memes tra.

Evit netra. Lazhet gant un aerouant e fulor. Un aerouant 'zo bet lazhet da c'houde. Lazhet ganin, me 'oa o klask lakaat peoc'h etre hon fobloù.

Spi 'm eus out eürus bremañ.

Ha te, Sarnar... Aet out kuit ivez. Kredet 'peus ar re a gonte gevier ? Piv 'oar mar ne vo ket dav din da lazhañ kentañ gwech ma kejin ouzhit.

Un daerenn, glan a holl drivliad, just un daerenn evel-se, a derm e korn va lagad, a gren, a c'hortoz un tammig c'hoazh, a-raok riklañ goustadik a-dreuz va jod yen.

Didrouz eo pep tra. Aet eo an tud kuit. Digeriñ 'ran va daoulagad. Sav-heol zo. Pe kuzh-heol marteze. Skinoù ar steredenn domm a zeu betek ennon, o flourañ war o hent delioù flour Koadeg an Noz.

« Saki ! Mestr, dihunet eo Saki ! »

An Elf a dostaas d'ar gwele ma oa astennet Saki. Azezet 'oa Aaka en he c'hichen. En e daouarn e starde c'hoazh an daou gleze. Berr a-walc'h e oant, ha luc'hañ a raent ag ur gouloù glas sklaer.

« War a seblant o deus asantet ar c'hlezeoù heuliañ ac'hanout. Aon hon eus bet 'pad ur mare, met mont a ra, bremañ. Gouest e vi da zifenn da re gant nerzh kuzh an hudouriezh »

War lerc'h un nebeud devezhioù e oa prest an daou vignon da vont kuit. Saki a gomze kalz, laouen e seblante bezañ, ne oa ket bet evel-se abaoe pellig amzer. Souezhet e oa bet Aaka o welet ne oa nemet kemer ar c'hlezeoù d'ober evit gouzout ma vezer gouest d'o implij, hag evit anavezout an holl deknikoù. Da se e respontas Saki ne ouie ober netra resis, met he doa lakaet holl he galloud er c'hlezeoù, ha n'he doa nemet soñjal er pezh he doa c'hoant da ober evit ma vefe graet.

Echu e oa neuze amzer ar prientiñ. Eskemmet he doa Saki he sae gant dilhad elf berr ha krouet evit an emgann, ha leusket he doa he bazh gant an Elf kozh. He daou gleze oa staget war he c'hein.

8

Abred da vintin ez eas Saki hag Aaka kuit davet ar Gevred.

Goude ur pemzek devezh marc'hegañ bennak e krogjont da spurmantiñ Arkos er pellder.

«Setu-ni erru a-benn ar fin... » eme Aaka.

«Ya... Met n'emaomp ket eno c'hoazh ! »

Tra ma tostaent d'ar gêr e welent muioc'h-mui a zistrujoù. Atantoù drailhet, koadeier devet... Spontus e oa c'hwezh ar marv.

«Erevent... », a lavaras Saki a vouezh izel, « Prometiñ a ran em bo ma dial evit Nöss, evit Sarnar hag evit kement-mañ... »

«Petra 'lavarez ? »

«Netra... Kendalc'homp, un tammig hent hon eus da ober c'hoazh ! »

Pa voent tost erru dirak dorioù dir divent ar gerbenn e verzas Saki pegen du e seblante an douar bezañ.

«Sell, Aaka... Devet eo an douar da viken... Biken n'hello tra pe dra kreskiñ amañ ken... »

«Ya... Trist eo... Met pelec'h emañ an erevent daonet se ? »

«Nouzon ket... Deomp-tre »

Goude bezañ lavaret o anvioù hag o renk e voent lezet digudenn da vont tre er gêr.

An Aotrou Gwiladan eo a zeuas d'o degemer. En un tammig muioc'h eget daou vloaz e oa a ugent vloaz en doa seblantet koshaat. Tres skuizh a oa warnañ.

«Aaka ! Saki ! Ken pell zo ! Soñjal a rae d'an holl e oac'h aet da get ! Ur mare zo dija eo distro an arme, ha den ne seblante kaout soñj ac'hanoc'h.. »

«Eee... Un hir a istor eo... Ha skuizh omp... »

«Ya, gwir eo, digarez, kit da gousket, gwelet e vo se diwezhatoc'h. »

«Gwiladan... »

«Ya, Saki ? »

«Hag an erevent ? »

Huanadiñ a reas an aotrou a-raok respont : «Taget o deus ur wech pe ziv dija. Spontus int, mil boan hon eus bet da zerc'hel penn... Ha n'eo ket dav komz eus lazhañ anezho, n'omp ket deuet a-benn da gaout unan diskaret zoken ! »

«Met pelec'h emañ an hudourien ? »

«N'eus mui nemet tregont anezho... An holl re all zo aet kuit pe zo marv... »

Kement-mañ a lakaas Saki da vezañ suroc'h eus he divizoù. An hudouriezh kuzh, difennet ha kollet, a vefe implijet da zrailhañ kement loen tufer tan a zeufe da Arkos.

Gant ar Roue e voent degemeret da c'houde. Da arc'h-hudourez e oa bet lakaet Saki gant kuzul an hudourien, ar re c'halloudusañ hag ar re furañ eus ar sorserien a oa chomet er gêr. Ne oa ket bet falloc'h an traoù evit Aaka, deuet da vezañ is-jeneral an armeoù, an trede renk goude Gwiladan, anezhañ Mestr Meur ar Brezel hag an Arme.

Met ne cheñche netra e gwirionez. Etrezo e chome heñvel an darempredoù, ha pep hini er gêr a ouie petra ober pa errufe ar stlejviled.

« Dong »

« Dong »

« Dong »

Edo ar c'hleier o seniñ a-greiz-holl.

«An erevent ! O tont emaint ! »

«Buan, pep soudard d'e lec'h ! », a huchas Aaka, « Bezit kalonek, dalc'hit spi betek-penn !

»

D'ar mogerioù-difenn e redas kantadoù a soudarded, heuliet gant kantadoù a waregerien, gant bannerezed hag an nebeud hudourien.

Davet Aaka ez eas Saki.

«Aaka... Soñjal a ra dit e teuio ? »

«N'ouzon ket », emezañ en ur huanadiñ, « Gwelet 'vo... Na ra ket biloù, aze 'mañ da varc'heg evit da zifenn ! »

«Aaka... »

Tapout a reas anezhañ, hag e stardañ etre he divrec'h e pad pell.

«Diwall mat Aaka, n'em eus ket c'hoant da goll ac'hanout... »

«Ober a rin ma seizh gwellañ, Dimezell, » emezañ gant ur mousc'hoarzh.

D'ar red ez eas Saki kuit neuze da vont gant an hudourien all. Du e seblante an oabl bezañ er pellder. Holl erevent ar rouantelezh hag a belloc'h a oa deuet. Kantadoù a oa anezho. Lod a oa ruz, lod all gris, lod gwer ha lod du...

Ar goumoulenn liesliv-se a dostae, an erevent a-raok o teviñ kement tra dirazo. Ur morad tan e seblante ar goadeg bezañ deuet da vezañ ha tostaat a rae al loened-tan.

« Prientit dour a-benn lazhañ an tan mar peg en tiez ! Dour, traezh, douar, ya, forzh petra keit ha ma c'hell servij da vougañ an tan, ur gudenn nebeutoc'h e vo dija ! »

Ur gêr vras-spontus e oa Arkos, kerbenn rouantelezh brasañ ar bed anavezet, miliadoù a dud a oa o chom enni, ha miliadoù a soudarded a oa d'he difenn, ouzhpenn d'he mogerioù ha d'he binvioù-brezel.

Met diniver e oa arme an erevent ivez, ha pep hini eus al loened bras a dalveze kement ha kantadoù a dud.

« Ar wech-mañ int deuet holl... » a lavaras Gwiladan da Aaka, « Penaos emaomp o vont da ober ? Biken n'hellimp derc'hel ! Re galet eo ar skant evit ar biroù, ha n'hon eus ket trawalc'h a sorserien evit kaout an disterañ spi... »

« N'ouzon ket, Aotrou... An holl a glasko difenn ar gêr, ar vro, ar ouenn, met n'ouzon ket ha posubl eo gounez tra pe dra en un emgann evel hemañ. »

Prest e oa Saki.

War ar voger-zifenn e oa-hi pintet, o sellet ouzh al loened o tostaat. O klask Sarnar e oa, met ne wele tamm glas ebet en arme erevent. Ne wele nemet kasoni ha kounnar. Den ne ouie mui abegoù ar brezel met deuet e oa ar fin.

Hiziv hag amañ e vefe echu, mat pe fall, met echu.

He daou gleze a dennas er-maez eus o gouin. Pep hini anezho a lugerne dre an hudouriezh a oa enno.

« Prest on. Desket em eus... »

Tostaat a reas daou aerouant eus mogerioù ar gêr tra ma chome an holl re all pelloc'h. Pa voent tost a-walc'h evit ma welfe pep hini o skilfoù bras e tarzhas o mouez e penn an holl.

« TRUEZ EN DEUS HOR MESTR, KILMANO, ROUE AN EREVENT OUZOC'H. EN EM ZASKORIT HOLL HA NE VIOT KET LAZHET. AR CHAÑS DIWEZHAÑ A VEZ ROET DEOC'H EO. »

Lod eus an dud a voe badaouet hag a gouezhas semplet, ken kreñv e oa ar vouezh en o fenn, met denn ne fiñvas, den ne reas tra pe dra a dennfe d'un daskoridigezh.

War ar voger edo Saki c'hoazh. A-greiz-holl e kroazias he c'hlezeoù hag e tibradas eus ar voger, o nijal dre hud. Tostaat a reas d'an aerouant kentañ, unan ruz. Hag a-daol-trumm e vannas he c'hleze dehou e-kreiz korf an aerouant. Tu a oa da welet ar c'hleze o lugerniñ glas e kof al loen. Goude un huchadenn e krogas an aerouant da dufañ tan war Saki. Harzet e voe gant ar glogorenn-hud a oa tro-dro dezhi.

Treiñ a reas he fenn davet an aerouant all, unan gwer.

« Setu ar pezh a respontomp da Gilmano ! »

Hag he eil kleze a vannas etre daoulagad an aerouant ruz. Kouezhañ a reas hemañ war ar blaenenn, dirak ar gêr, tra ma nije ar c'hlezeoù hud davet Saki en-dro.

« EVEL MA FELLO DEOC'H. » a lavaras an eil aerouant gant ur sell kriz.

Ha kuit ez eas.

D'he moger e tistroas Saki hep rannañ grik. Met holl dud ar gêr a youc'he gant al levenez : lazhet e oa bet un aerouant ! Ha gant un den hepken !

D'ar red ez erruas Aaka.

« Mat, Saki ! Met penaos emamp o vont da ober bremañ ? »

« N'ez peus ket gwelet holl c'halloudoù an hudouriezh kozh » emezi, kevrinus.

« Jeneral Aaka ! Emaint o tont ! »

« Sell bremañ ! » a huchas Saki dezhañ a-raok lammat diouzh he moger ha redek davet an erevent goude bezañ kouezhet ken aes hag ur gazhez eus dek metrad uhelder.

« Saki ! Na ra ket se ! »

En aner e huche Aaka, aet e oa an hudourezh yaouank, he c'hlezeoù hud er vann.

Erruet e kreiz ar blaenenn e paouezas Saki, ha kregiñ a reas da gomz a vouezh izel, ha da vouskanañ gerioù hud, gerioù galloud. Tamm-ha-tamm e krogas ur gouloù mouk da zont tro-dro dezhi, o kreskiñ bepred.

Goude un nebeud amzer e steuzias ar plac'h er mouk. Ha paouez a reas ar gouloù – a-raok tarzhañ en dro dezhi en ur c'helc'h bras leun a c'halloud, o vont da dizhout an erevent.

Pa voe tu gwelet an hudourez e oa ar c'hlezeoù plantet en douar, o kas bannoù gouloù e pep korn eus an oabl.

« Mat eo Aaka. », eme Saki dre spered, « lavar d'ar waregerien tennañ warno, gwanaet kalz eo o difennoù, tu a vo d'ar biroù tizhout anezho ha treuziñ ar skant. »

Kerkent ha klevet kement-se gant Aaka e roas urzh d'ar waregerien tennañ diouzhtu pa vefe tost a-walc'h an erevent diouto. Tostaat a raent tamm ha tamm.

A-greiz-holl e kouezhas unan war an douar, daou gleze plantet ennañ.

« Saki ! », a soñjas Aaka, « Saki... distro... » Met n'helle ket e glevet.

10

Kregiñ a reas ar barrad biroù.

Evel m'he doa lavaret Saki e teue ar biroù a-benn da dreuziñ ar skant ha da c'hloazañ an erevent. Met boudoù kreñv-meurbet a oa anezho memestra, ha distruj a raent kalz int ivez. Ha pa grogas ar bannerezed hag ar binvioù-brezel all da vannañ mein ha biroù bras-divent e teuas ar spi en dro e spered an dud. Dont a rafent a-benn da c'hounez... Marteze...

Lammat a rae Saki ag aerouant da aerouant, o skeiñ a-zehou ha a-gleiz.

« N'hellan ket chom re bell amañ, re zañjerus eo, ha re skuizhus eo implij an hudouriezh kuzh e-pad re bell... »

Goude ul lamm all e pradas war ar voger en-dro. Erevent a oa o nijal a-us ar gêr hag o tufañ tan enni, met lazhet e veze diouzhtu an holl danioù tra ma teuent a drugarez da urzhioù Aaka.

Ne oa ket deuet Sarnar.

Tamm-ha-tamm e seblante an dud dont a-benn da c'hounez daoust d'ur bern anezho mervel.

Kalz nebeutoc'h a erevent a oa dija, met trawalc'h a chome da zistruj pep tra.

« 'Michañs ne zistroio ket o gwarezioù-hud dezho... », a soñjas Saki.

A-daol trumm e tavas pep tra. Ne oa mui trouz ebet. Mont kuit a rae an erevent.

« Petra 'c'hoarvez ? », a c'houlennas Saki.

N'he doe nemet treiñ he fenn da ober evit kompren. Aze e oa, brasoc'h eget an holl erevent all, e zaoulagad orañjez o lugerniñ gant ar gounnar hag ar galloud.

Kilmano, an aerouant-meur, mestr du an holl erevent.

« SAKI ! DESKET EO BET KEVRINOÙ AN HUDOURIEZH GANIT WAR A WELAN ! HA SOÑJAL A RA DIT E VO TRAWALC'H ? ! »

« Ket keit ha ma vi bev, Kilmano, loen brein ! Perak e kendalc'hez gant ar brezel padal e c'hellfemp kaout peoc'h etre ar pobloù ? »

Ur c'hoarzh euzhus a voe gant ar glazard meur.

« NE REOMP VAN EBET EUS IS-POBLOU EVEL AN DUD HAG AN ELFED ! D'AN EREVENT HEPKEN E VO AN DOUAROU ! »

« Sot out, Kilmano »

« MARV ! »

Ur wech ouzhpenn e lammas Saki diwar ar voger, met da vont d'en e gannañ a-enep un aerouant hepken ar wech-mañ. An hini brasañ, an hini koshañ, an hini galloudusañ hag an hini krizañ eus an holl erevent e oa hennezh. E skant a oa ken du hag e spered, ha ruz e oa deuet e skilfoù da vezañ dre forzh plantañ anezho e korfoù boudoù all, den pe aerouant. Didruez e oa roue an erevent, lemm e zent hag e skilfoù, e dan tommoc'h eget hini ebet all.

He c'hlezeoù a oa bet kemeret gant Saki. Ar gouloù tro-dro dezho a seblante kreñvoc'h eget biskoazh.

Met a-raok ma errufe an hudourez dirak an aerouant e tagas an holl erevent all ar gêr vras a oa a-dreñv dezhi.

« Diwall, Aaka ! Kreñvaet eo o difennoù hud, diaesoc'h e vint da dizhout an taol-mañ ! »

« Ha petra 'peus c'hoant 'rafen », a c'houlennas Aaka, daoust dezhañ gouzout n'helle ket bezañ klevet ganti.

« Bez an difenner Dimezelled out bet bepred... Aaka... Chañs vat... Na varv ket... Da... Da garout a ran kalz, Aaka... »

Ha lammat a reas davet an aerouant, o sevel ur voger hud tro dro dezhi evit he gwareziñ.

« DEUS 'TA ARC'H-HUDOUREZ ! »
« Aze 'maon, euzhvil. »
Kregiñ a reas an emgann etrezo

11

« Jeneral Aaka ! ! War ar voger norzh e seblantont tagañ ar muiañ. »

« Mat, lavarit d'an hudourien mont du-se. »

E wareg a gemeras, ha tennet e voe ur bir gantañ. Tizhet !

Nijal a rae e-tal dezhañ. He c'hleze a daolas neuze, ennañ holl he nerzh. Un taol pav a gasas al lavnenn hud d'en em blantañ en douar.

« Setu holl ar pezh a c'hellez ober, hudourez ? », eme Gilmano gant ur mouschoarzh kriz. Tan a dufas daveti. Zoken ma voe harzet gant ar skoed hud tro-dro dezhi e santas pegen kreñv e oa e galloudoù. Nijal a reas ar c'hleze en he dorn adarre. Kroaziañ a reas he c'hlezeoù ha gerioù hud a grogas da lavar.

Eus he lavnennoù e teuas luc'hedennoù glas ha gwenn, az eas da skeiñ gant an aerouant meur. Huchal a reas, ha tufañ tan c'hoazh.

Tennañ a rae Aaka, ne baoueze ket da dennañ gant e wareg. Gwelet a rae an dud tro-dro dezhañ o vezañ lazhet tamm-ha-tamm, euzhus e oa ar c'hwezh. Met erevent a varve ivez.

Ur bir e lagad unan gwer a lazhas hemañ, diroget e zivaskell dija gant ur maen bras bannet warnañ. Met distrujet e oa bet an holl vinvioù-brezel bremañ.

« Aaaaaaaaaah... »

O paouez bezañ entanet e oa un den en e gichen.

Kenderc'hel a rae an emgann en oabl, an aerouant o tufañ tan hag an hudourez o kas barradoù galloud-hud dezhañ, Kilmano o klask skilfañ ha dentañ, Saki o klask skeiñ gant he c'hlezeoù.

Santout a rae he nerzhioù o wanaat.

« Re skuizhus eo... Ret e vo din echuiñ buan... » a soñjas-hi.

Ur flammenn brasoc'h eget ar re all a dizhas anezhi a-daol-trumm. Re greñv e oa evit he skoed-hud. Santout a reas ar galloud o skeiñ ganti, ha d'an douar e voe stlapet.

« HA NEUZE, HUDOUREZ ? PELEC'H EMAÑ AR GALLOUDOÙ KEN KREÑV-SE ? »

« Aze !! », a huchas-hi en ur vannañ ar c'hlezeoù davetañ gant holl he nerzh hag he galloud. Ar c'hleze kentañ a dizhas askell an aerouant met gant e skilfoù divent e kasas Kilmano an eil da nijal pelloc'h.

« SE EO AR PEZH GWELLAÑ OUT GOUEST DA OBER ? N'EO NETRA E-KEÑVER GALLOUD AN EREVENT ! HA DISOÑJET EZ PEFE EZ OMP-NI BOUDOÙ SAVET DIWAR AN HUDOURIEZH ? »

Huchal a reas Saki ur wech ouzhpenn evit kas ul luc'hedenn-hud dezhañ. Met netra ne c'hoarvezas. Ne sante ket an hudouriezh enni ken. He holl c'halloudoù a oa aet er c'hlezeoù. Ne oa mui netra hepto.

« ECHU EO, HUDOUREZ ! HAG ECHU DA OUENN ! »

Goude bezañ diskaret un aerouant all e taolas Aaka ur sell davet Saki. War al leur e oa. Hag an aerouant du a-us dezhi, prest da dufañ tan.

« Saki ! Nann ! »

Met n'helle ober netra. Ar plac'h a gare a oa o vont da vezañ lazhet dirazañ. Ar gounnar hag ar glac'har a gasas e viroù da lazhañ daou aerouant all, evel ma vefe bet e drivliadoù e penn e viroù.

Kouezhet e oa Saki war he daoulin. O c'hortoz ar marv.

« Digarez Aaka, digarez Nöss, digarez Mestr... N'on ket deuet a-benn... N'hellan mui netra... Digarez Sarnar... C'hoant am befe bet e komprenfes... »

« *Komprenet em eus.* »

An aerouant glas a oa en em lakaet dirak an hini du.

« *Lez anezhi sioul* »

« MAB MALVIRA OUT ! MA BREUR. LEZ AC'HANON DA ECHUIÑ SE PE MERVEL A RANKI IVEZ

! »

Ur vouenn dan a voe kaset gant Sarnar war Kilmano.

« AAH ! EVEL MA FELLO DIT, BREUR SOT ! »

An holl, tud hag erevent, o doa paouezet d'en em gannañ evit sellet ouzh an daou aerouant meur o pignat a-us ar gêr, o tufañ tan an eil war egile, o tantañ, o skilfañ, o skeiñ gant o favioù ha gant o lost.

Un aerouant bras e oa deuet Sarnar da vezañ. E skant glas a lufre dindan an heol, ha ken glan hag an diamant e seblante e skilfoù bezañ. Ken bras hag e vreur, an aerouant du, e oa. Met hennezh a oa koshoc'h, hag a ouie en em gannañ. Lazhet en doa dija an holl erevent o doa klasket herzel ar brezel.

Met yaouankiz Sarnar a sikoure anezhañ, mont a rae buanoc'h ha kreñvoc'h e c'helle skeiñ.

E-pad pell e padas an emgann. Ne veze klevet trouz ebet all. Lavaret e vefe bet e oa kousket ar bed tro-dro d'an daou aerouant. Pignat a raent tra m'en em gannent. E-kreiz ar c'houmoul ez errujont, ne vezent ket gwelet ken.

Ur yudadenn greñvoc'h eget ar re all a voe, ha dont a reas Sarnar war wel en-dro. O kouezhañ e oa !

Kilmano a splujas etre ar c'houmoul war-lec'h e vreur, an aerouant glas. Buanoc'h buanañ ez ae war-du an douar, e skilfoù prest da zrailhañ Sarnar.

Met d'ar mare ma oa hemañ o vont d'en em frikañ war ar gêr e tigoras e eskell hag e adpignas. Kilmano, souezhet, n'en doe ket amzer da ober kement all, hag eñ eo a gouezhas war ar voger. Ne oa ket marv, met dont a reas Sarnar a-us dezhañ neuze.

« Kenavo da viken, ô roue ! », emezañ a-raok tufañ an tommañ tan a voe war an douar biskoazh.

Pa voe echu an emgann ez eas Sarnar da gerc'hat Saki, semplet e-kreiz ar blaenenn c'hoazh. Ha dont a reas etre an erevent hag an dud, holl sabatuet.

« *Echu eo ar brezel !* », emezañ.

« BEVET ROUE AN EREVENT ! » a huchas unan ruz e yezh an erevent.

« Bevet ar Roue ! », eme an holl re all.

« *Malvira, Rouanez an holl erevent e oa ma mamm, a lavaras-eñ, ha Kilmano, ma breur milliget, n'eus mui anezhañ. Deomp bremañ da grouiñ ur bed nevez e-lec'h ma c'hello an dud, an elfed hag hor gouenn veur kenvevañ.*

Un nebeud sizhunvezhioù diwezhatoc'h e tihunas Saki. Edo an holl dud oc'h adsevel ar gêr, o tennañ ar c'horfoù... echu e oa ar brezel... un nebeud erevent a sikoure zoken.

Er-maez ez eas Saki. Ne oa ket distroet he galloudoù, chom a rafent er c'hlezeoù da viken. Aze e oa Sarnar.

« Sarnar.. Distroet out... »

« *Ya Saki... Digarez ma n'em eus ket komprenet abretoc'h... Met ma mamm... Te... Ne gomprenen mui netra...* »

« N'eo ket strik, Sarnar, deuet out, setu tout ar pezh a gont. »

« *Echu eo ar brezel, met lazhet eo bet o Roue amañ ivez, p'eo kouezhet Kilmano war ar palez...* »

E pad devezhioù a-bezh e komzjont, o prientiñ an dazont, dazont o fobloù, an darempredoù a vefe etrezo...

Hag un deiz e voe poent da Sarnar mont kuit, da adkavout e rouantelezh hag e re.

War ar voger el lec'h ma oa bet a-raok an emgann e oa Saki, o sellet a dreuz he daeloù ouzh an aerouant meur glas o nijal kuit.

« Bah ! Distreiñ a raio ! »

« Null out gant ar merc'hed, te, Aaka... »

En e zivrec'h e teuas da leñvañ ur wech ouzhpenn.

Pa voe sioulaet e vouskomzas Aaka en he skouarn :

« Emañ ho palez ouzh ho kortoz, Rouanez. »

N'eus ken.